

רע"פ 2685/18 - בניה אקוע נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 2685/18

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

בניה אקוע

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר שבע (השופט י' צלקובניק) מיום 11.03.2018
בעפ"ת 47040-01-18

בשם המבקש:

עו"ד רועי סלמה

החלטה

1. בפניי בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט י' צלקובניק) מיום 11.3.2018 בעפ"ת 47040-01-18, בגדרה נדחתה בקשה להארכת מועד הגשת ערעור על פסק דינו של בית המשפט השלום לתעבורה בבאר שבע (השופט א' אופיר) בתת"ע 7758-06-16 מתאריך 31.1.2017.

2. בתמצית אציין, כי נגד המבקש הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירת נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], זאת לאחר שבדיקת נשיפה שביצע המבקש העלתה כי בגופו מצוי אלכוהול בריכוז

עמוד 1

הגבוה מהמותר לפי תקנה 169א(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. מועד הדיון בעניינו נקבע ליום 5.10.2016.

3. המבקש הגיש שתי בקשות לדחיית מועד הדיון לשם בחינת האפשרות לייצוגו על ידי עורך דין, ובקשותיו נענו. למרות זאת, החליט ביום 18.12.2016 לקיים את ההליך ללא ייצוג על ידי עורך דין, ומשכך הגיש לבית משפט השלום לתעבורה טופס "טיעון לעונש", בו הודה בביצוע העבירה וביקש להקל בעונשו נוכח היותו חייל בודד העומד לפני תחילת שירות בקבע.

4. בנסיבות האמורות לעיל, הורשע המבקש על פי הודאתו, ונידון ל-24 חודשי פסילת רישיון בפועל; 6 חודשי פסילת רישיון על תנאי למשך שלוש שנים; וקנס בסך 200 ש"ח.

5. לאחר הרשעתו ומתן גזר הדין בעניינו, פנה המבקש לעורך דין, וזה הגיש מטעמו בקשה לביטול פסק דין. בקשתו זו נדחתה ביום 19.3.2017, לאחר שבית משפט השלום ציין בהחלטתו כי ההרשעה התבססה על הודאת המבקש; כי העונש שנגזר עליו הוא העונש הנמוך ביותר הקבוע בחוק לעבירות מעין אלה; וכי רישיונו הצבאי של המבקש לא נשלל וכי הוא רשאי להמשיך לנהוג עימו ללא כל הגבלה.

בקשה נוספת לביטול פסק הדין נדחתה ביום 19.4.2017, תוך שבית משפט השלום ציין כי למבקש עודנה עומדת זכות הערעור על פסק הדין.

6. ביום 21.1.2018 הוגשה "בקשה להארכת מועד להגשת ערעור", בה נטען כי הודאתו של המבקש ניתנה ללא התייעצות עם עורך דין, ולאחר העברת חומרי החקירה לבא כוחו עולה כי לא ניתן היה להסתמך על תוצאות בדיקת הנשיפה שבוצעו לו, בשל פערים גדולים בתוצאות שהתקבלו בבדיקות השונות. משכך, נטען כי יש להורות על הארכת מועד להגשת הערעור, כדי למנוע את עיוות דינו של המבקש.

7. בית משפט קמא דחה את הבקשה, תוך שהדגיש כדלקמן:

"נמצא אפוא, כי לא רק שהמערער הודה בעבירה, ולא רק שהראיות לא נבחנו כלל ועסקין בייצוג רשלני לכאורה, שבעטיו לא הוגש ערעור במועד, אלא שגם לא קיימים טעמים ממשיים לגופם של דברים, ומשכך דינה של הבקשה להידחות" (החלטה מיום 11.3.2018).

על החלטה זו הוגשה הבקשה שבפניי.

הבקשה למתן רשות ערעור

8. בבקשתו, חוזר המבקש על עיקרי טיעוניו שהועלו במסגרת ההליך קמא, ומסביר כי הודאתו בכתב ניתנה בשל "עצת אחיתופל", כלשונו, שקיבל מדודתו, לפיה "כל שנותר לו לעשות הוא להודות ולחסוך זמן שיפוטי". לפיכך, נטען כי יש לבטל את הודאתו שניתנה בשל "טעות במצב דברים".

9. כן טוען המבקש כי שגה בית משפט קמא משלא נתן משקל מספיק לפערים שהתגלו בתוצאות בדיקת הנשיפה, תוצאות אותן השיג לאחר "מאמץ לא מבוטל", לדבריו. לשיטתו, פערים אלה מעידים על עיוות דין שנגרם לו מאחר וגילוי תוצאות בדיקת הנשיפה עשויות היו להביא לזיכויו עוד במסגרת ההליך בערכאה הדיונית.

נוכח האמור, טוען המבקש כי קיימים בעניינו שיקולי צדק המטים את הכף לקבלת בקשתו להארכת מועד הגשת ערעור.

דיון והכרעה

דין הבקשה להידחות.

10. הלכה היא כי רשות לערעור שני תינתן רק במקרים חריגים, המעלים סוגיה עקרונית החורגת מעניינו של המבקש, או כאשר נגרם למבקש אי צדק חמור. המקרה שלפני אינו נמנה עם אותם מקרים חריגים, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה.

11. למעלה מן הדרוש, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא.

12. כזכור, עוד בהליך בפני בית משפט השלום נעתר בית המשפט לבקשותיו לדחות את הדיון לצורך בחינת האפשרות לייצוגו על ידי עורך דין, אולם המבקש בחר בסופו של דבר להודות בכתב האישום ללא ייצוג. אף לאחר הרשעתו, משיוצג על ידי עורך דין, פנה המבקש בשתי בקשות לביטול פסק הדין מטעמים שונים הנוגעים לסיבת אי התייצבותו למשפט, אך לא נטען דבר לגבי פגם בהודאתו. למעשה, המבקש פונה לאחר כשנה מיום הרשעתו ומבקש לחזור בו מהודאתו מנימוקיו כמפורט לעיל.

נראה אם כן, כי ה"טעות במצב הדברים" שעמדה ביסוד הודאתו של המבקש אינה נעוצה בעצות שקיבל אלא בכך שלא ציפה לחומרת העונש שהוטל עליו, אשר, כפי שציין בית משפט השלום, הוא העונש המינימלי על עבירות מעין אלה.

13. בנסיבות העניין, נשוב ונדגיש כי הרשעת המבקש היתה על פי הודאתו, משניתנו לו הזדמנויות להסדיר את ייצוגו כמפורט לעיל.

14. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה בניסן התשע"ח (10.4.2018).

ש ו פ ט
